

Στις 13 Δεκεμβρίου 2024, στο Γαλλικό Ινστιτούτο της Θεσσαλονίκης, παρουσία της οικογένειας, φίλων και συναδέλφων, έγινε η απονομή του παρασήμου του 'Ιπότη του Τάγματος των Ακαδημαϊκών Φοινίκων' εκ μέρους του Υπουργού Εθνικής Παιδείας της Γαλλικής Δημοκρατίας, από τον Γενικό Πρόξενο της Γαλλίας κ. Jean-Luc Lavaud, στην ομότιμη καθηγήτρια του ΑΠΘ Αναστασία Ζαμπανιώτου, για την δια βίου μου συνεισφορά της στην προώθηση της πανεπιστημιακής Γάλλο-ελληνικής Πανεπιστημιακής συνεργασίας, της γαλλικής γλώσσας και του πολιτισμού της.

Ο Γενικός Πρόξενος της Γαλλίας κ. Jean-Luc Lavaud, συνεχάρη την καθ. Αναστασία Ζαμπανιώτου για την προσήλωση και τη δουλειά της, που έσπειρε τους σπόρους και άνοιξε το δρόμο για νέα γνώση, έναν καλύτερο κόσμο και μια ολοένα στενότερη Γάλλο-ελληνική συνεργασία. Επισήμανε ότι, η Αναστασία Ζαμπανιώτου, πολύ μπροστά από την εποχή της, έδειξε έντονο ενδιαφέρον για τα ενεργειακά θέματα, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την κυκλική οικονομία, προβάλλοντας τον εαυτό της στο μέλλον χωρίς να χάσει ποτέ το παρόν, και προώθησε την ισότητα των φύλων, μέσω του διαλόγου, της εκπαίδευσης και της έρευνας ως μία δυναμική 'πρεσβευτής της ισότητας'. Η Αναστασία Ζαμπανιώτου, με πτυχίο χημικού μηχανικού του ΑΠΘ, επέλεξε να συνεχίσει τις σπουδές σας στην Ecole Centrale de Paris, και είναι η πρώτη Ελληνίδα που αποφοίτησε από αυτή την σχολή. Απέκτησε μεταπτυχιακό και μετά διδακτορικό στα χρόνια 1983-1988, σε συνεργασία με το CNRS. Είναι η αρχή 40 χρόνων συνεργασίας με τη Γαλλία.

Οι Ακαδημαϊκοί Φοινίκες, που ιδρύθηκαν με το αυτοκρατορικό διάταγμα της 18ης Μαρτίου 1808, υπό τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη, είναι, μαζί με τη Λεγεώνα της Τιμής, ένα από τα παλαιότερα γαλλικά παράσημα. Προορίζονται να τιμήσουν στη Γαλλία, αλλά και στο εξωτερικό, με πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών, τα πλεονεκτήματα εκείνων που **«συμβάλλουν ουσιαστικά στην πνευματική, επιστημονική και καλλιτεχνική προώθηση της Γαλλίας στον κόσμο»**.

Στην αντιφώνηση της η Αναστασία Ζαμπανιώτου ευχαρίστησε τον Γενικό Πρόξενο της Γαλλίας κ. Jean-Luc Lavaud και την Γαλλία για την μεγάλη αυτή διάκριση. Δήλωσε ότι νοιώθει μεγάλη τιμή αλλά και αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ιστορία και στις αξίες που ο τίτλος αυτός αντιπροσωπεύει.

Τόνισε ότι η Γαλλία είναι η δεύτερη πατρίδα της, η χώρα της καρδιάς της, και η Ecole Centrale des Arts et Manufactures de Paris (ECP) είναι η Alma mater της. Στην Ελλάδα γεννήθηκε και μεγάλωσε, έκανε τις προπτυχιακές μου σπουδές στην Χημική Μηχανική στο ΑΠΘ, αλλά στη Γαλλία άνοιξε τους ορίζοντες μου στον κόσμο και τον πλανήτη, στην επιστημονική καινοτομία και στο πολιτισμό της. Θεωρούσε και θεωρεί την Γαλλία πρωτοπόρα στις καινοτόμες ιδέες και στην τεχνολογία, στην επιστήμη και στον πολιτισμό, στην σύζευξη επιστήμης και τέχνης, πρωτοπόρα στην ευαισθητοποίηση για το κλίμα και τον πλανήτη, στις προσπάθειες παγκόσμιας συνεργασίας για την κλιματική κρίση, για την κοινωνική πρόοδο, πρωτοπόρα στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην υποστήριξη του πολίτη και της διαφορετικότητας. Τόνισε ότι της χρωστάει πολλά, γιατί οι σχέσεις της μαζί της επηρέασαν πολλούς τομείς της ζωής, τους τομείς των εκπαιδευτικών, ερευνητικών, πολιτιστικών, περιβαλλοντικών, και κοινωνικών δραστηριοτήτων της.

Έκλεισε την ομιλία της τονίζοντας ότι η πανεπιστημιακή συνεργασία και τα δίκτυα είναι στρατηγικής σημασίας, γιατί αποτελούν πρακτικά εργαλεία στην πανεπιστημιακή υπηρεσία, για την ανάπτυξη κοινών έργων, για την ανταλλαγή μεθόδων και στρατηγικών που συμβάλλουν στη βελτίωση των εκπαιδευτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων, και στην εξωστρέφεια. Όμως, η δέσμευση σε διμερή συνεργασία αποκτά το πλήρες νόημά της, όταν καθιερώνεται η αμοιβαιότητα των ανταλλαγών και κάθε εταίρος επωφελείται σε τοπικό επίπεδο, στο οποίο δούλεψε η ίδια με θέρμη και σταθερότητα.